

**Μήνυμα Αλίκης Γιωτοπούλου-Μαραγκοπούλου,
Προέδρου ΙΜΔΑ, τ. Προέδρου της Διεθνούς Ένωσης Γυναικών και
του Συνδέσμου για τα Δικαιώματα της Γυναίκας
για την ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ
«8 ΜΑΡΤΙΟΥ»**

Η Παγκόσμια Ημέρα της Γυναίκας ξεκίνησε με την ηρωική εξέγερση στις 8 Μαρτίου 1857 των γυναικών που εργάζονταν στα εργοστάσια κλωστοϋφαντουργίας στη Νέα Υόρκη υπό απάνθρωπες συνθήκες, καθώς και σε άλλες χώρες, μέχρι του σημείου να εργάζονται επί 15 ώρες την ημέρα, ενώ οι άνδρες είχαν δεκάωρο ημερομίσθιο και δεν είχαν διπλές δουλειές ταυτόχρονα. Παράλληλα, γεννούσαν και μεγάλωναν παιδιά, συχνότατα άρρωστες και φυματικές, και η ζωή τους κατά κανόνα δεν ξεπερνούσε την ηλικία των 40 ετών. Είναι άξιο μεγάλου θαυμασμού το ότι αυτές οι εξουθενωμένες γυναίκες βρήκαν τη δύναμη να οργανώσουν και διαδήλωση διεκδικώντας το δίκιο τους. Διάφορες γυναικείες οργανώσεις είχαν αρχίσει να τιμούν την ηρωική εξέγερση του 1857, μέχρις ότου το 1975 επιτέλους ανακηρύχθηκε επισήμως από τον ΟΗΕ η 8^η Μαρτίου ως Παγκόσμια Ημέρα της Γυναίκας.

Σήμερα σε πολλές χώρες, ιδίως στις ευρωπαϊκές, δεν ισχύουν πλέον τόσο απάνθρωποι όροι εργασίας για καμία κατηγορία εργαζομένων. Όμως, αυτό δεν σημαίνει ότι κατακτήσαμε την ισότητα. Σε μερικές μάλιστα χώρες, οι γυναίκες εργάζονται και σήμερα υπό συνθήκες απάνθρωπες αμειβόμενες γλισχρότατα. Και εκεί όμως που δεν συμβαίνουν αυτά ως κανόνας, υπάρχει σοβαρός αριθμός γυναικών που εργάζεται με αξιοπρέπεια στις χειρότερες δουλειές.

Απίστευτο επίσης σημείο των καιρών είναι ότι παρά την υιοθέτηση τόσων διεθνών συμβάσεων και τη συγκρότηση διεθνών οργάνων για την ισότητα των φύλων, η γυναίκα εξακολουθεί σε πολλά μέρη του κόσμου να θεωρείται ως δεύτερης κατηγορίας άνθρωπος. Απαιτείται, μάλιστα, τελευταία η διείσδυση και σε «πολιτισμένες χώρες» εθίμων και παραδόσεων που εξουθενώνουν την προσωπικότητα των γυναικών ως μελών της κοινωνίας και δημιουργούν οπισθοχώρηση σημαντικών μέχρι τούδε κατακτήσεων. Συγκεκριμένα, αναφέρουμε τα εξής παραδείγματα: αφενός, η προσπάθεια που γίνεται και σε διεθνή όργανα να εξακολουθήσουν να ισχύουν εις βάρος των γυναικών πρακτικές και παραδόσεις που αντιστρατεύονται τα διεθνώς κατοχυρωμένα Δικαιώματα του Ανθρώπου (μπούρκα, ακρωτηριασμός γενετήσιων οργάνων κοριτσιών, πώληση ανήλικων κοριτσιών

σε ηλικιωμένους γαμπρούς και μάλιστα δια αντιπροσώπου, *repudium*, στέρηση κληρονομικού δικαιώματος και απαγόρευση άσκησης αμειβόμενου επαγγέλματος κ.ά.). Αφετέρου, μέσα στα ίδια τα σώματα που θα έπρεπε να πρωτοστατούν για την ισότητα όλων των ανθρώπων χωρίς καμία διάκριση, η συμπεριφορά των ανδρών συναδέλφων τους είναι, καθόλου σπάνια, αφάνταστα μειωτική και προσβλητική. Στην Ελλάδα σήμερα, για παράδειγμα, η μεταχείριση των γυναικών που πολιτεύονται από τους συναδέλφους τους μερικές φορές υπερβαίνει τα όρια της στοιχειώδους ευπρέπειας.

Είναι αλήθεια, ωστόσο, ότι γίνονται αρκετές προσπάθειες για την ισότιμη εκπροσώπηση των δύο φύλων στα διάφορα αιρετά όργανα, εθνικά και ευρωπαϊκά, ιδίως από διεθνείς γυναικείες οργανώσεις ή επίσημα όργανα στα οποία οι γυναίκες αντιπροσωπεύονται ισχυρά. Επικροτούμε τον στόχο αυτό και ζητάμε κι εμείς να ενταθεί η προσπάθεια για ισότιμη εκπροσώπηση των Ελληνίδων στο Κοινοβούλιο και στην Ευρωβουλή. Με άλλα λόγια, απαιτούμε εφαρμογή της ουσιαστικής ισότητας, όπως εξάλλου επιτάσσει και το ισχύον Σύνταγμά μας στο άρθρο 116 παρ. 2, σύμφωνα με το οποίο «δεν αποτελεί διάκριση λόγω φύλου η λήψη θετικών μέτρων για την προώθηση της ισότητας μεταξύ ανδρών και γυναικών» και «το Κράτος μεριμνά για την άρση των ανισοτήτων που υφίστανται στην πράξη, ιδίως σε βάρος των γυναικών».

Επιπλέον, θεωρούμε αποκλειστέα κάθε οπισθοχώρηση, που δυστυχώς έχει κάνει αναιδή διείσδυση στη σημερινή κοινωνία με διάφορα σοφίσματα. Τέτοιες περιπτώσεις είναι π.χ. η εισαγωγή σε μερικές χώρες της αρχής κάθε πρόταση ιδιαίτερης σοβαρότητας να ψηφίζεται παμψηφεί. Αυτό στην πράξη εφαρμόζεται με το χαρακτηρισμό μιας διάταξης για την ισότητα ως ιδιαίτερα σοβαρής και την εν συνεχεία σκόπιμη τοποθέτηση ενός προσώπου ως διαφωνούντος. Έτσι, με το τέχνασμα της δήθεν ανάγκης ισχυρότερης υποστήριξης, επιτυγχάνεται η απόρριψη της πρότασης με τη διαφωνία ενός μόνο προκαθορισμένου προσώπου. Με αυτό το τέχνασμα δηλαδή καταργείται η κρατούσα από αιώνες δημοκρατική αρχή να λαμβάνονται οι αποφάσεις στα συλλογικά όργανα με την πλειοψηφία των μελών τους. Γυναίκες σε όλο τον κόσμο, γρηγορείτε! Σατανικές μέθοδοι ελλοχεύουν εις βάρος σας σε ισχυρά όργανα, διεθνή και εθνικά. Άνδρες που πιστεύετε στην ισότητα όλων των ανθρώπων, συμπράξτε ενεργά!

Αθήνα, 8 Μαρτίου 2016

Αλίκη Γιωτοπούλου-Μαραγκοπούλου

Πρόεδρος ΙΜΔΑ

τ. Πρόεδρος της Διεθνούς Ένωσης Γυναικών και
του Συνδέσμου για τα Δικαιώματα της Γυναίκας